
ADHORTOWAĆ (2) *vb impf*

Wszystkie samogłoski prawdopodobnie jasne.

3 sg m praet adhortow(a)ł (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upominać, napominać; zachęcać; [hortor – napominanie, hortari et monere idem; adhortor idem Mącz 158c, d; adhortor – napominam Calep; napominam kogo – adhortor aliquem Cn] (2) :

adhortować kogo (2); Tę [kartę] gdy Biskup przeczytał, adhortował długimi słowy posły, aby na tym już przestali Diar 51; Potym adhortował Krola, aby modeste sine omni datione znosił istam victoriam ActReg 76.

Synonimy: napominać, upominać.

TG